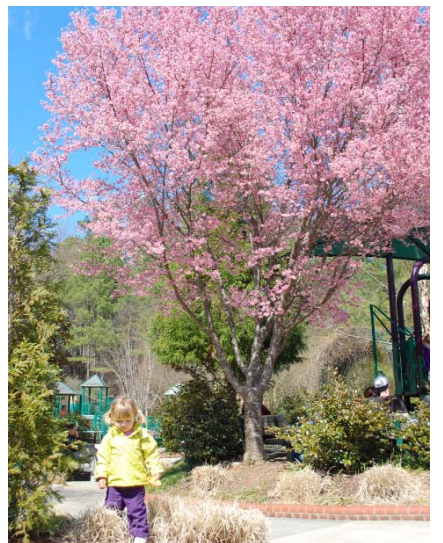
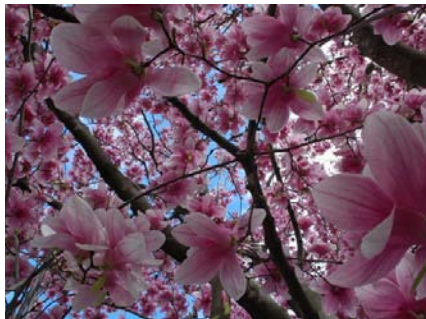

Udvekslingsophold på NC State University foråret 2010

Rejserapport fra udvekslingsophold på North Carolina State University foråret 2010

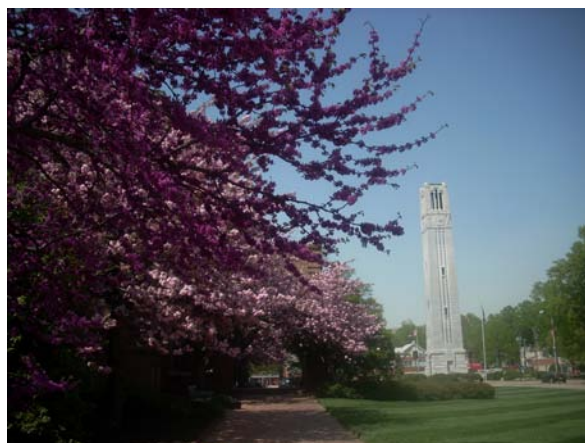
Af Anne Dahl Refshauge

28. februar steg min familie (min mand Peter og vores børn Alma og Astrid) og jeg forventningsfulde ombord på flyet til USA. Efter en mellemlanding i New York landede vi i Raleigh, North Carolinas State Capitol. Da offentlig transport ikke er velfungerende i den del af landet havde vi sørget for at have en udlejningsbil klar allerede i lufthavnen. Vi fik en fin rød 'Chevy' og følte os allerede meget amerikaniserede. På vejen ind til vores hus i Raleigh fik vi de første indtryk af byen. Som vi også havde kunnet se fra flyet virkede byen meget grøn. Bladene på træerne var ikke sprunget ud endnu men da der var mange stedsegrønne arter imellem, virkede det ikke goldt og vinteragtigt. Store dele af Raleighs forstæder ligger i tidligere skovpartier og derfor føles det netop som om, at husene ligger inde i en skov. Det giver en del skygge og ville nok aldrig kunne lade sig gøre på samme måde i Danmark. Eftersom somrene i North Carolina er temmelig varme, giver amerikanerne dog gerne køb på noget lys om vinteren for at kunne få glæde af den svalende skygge om sommeren.

Huset vi skulle bo i tilhørte mit værtspar Robin Moore og Nilda Cosco, som netop selv var flyttet i et nyt hus. De tog imod os og var glade for at kunne leje deres gamle hus ud til os, da de havde to katte som vi skulle passe mens de byggede deres nye hus om. Vores hus havde en lille baghave så det passede perfekt til os. Kvarteret lå tæt på downtown og var ikke skovagtigt på samme måde som forstæderne, men til gengæld lå det i gåafstand til universitetet, hvilket var vigtigt, så jeg ikke var afhængig af bilen.

Vores gule hus og røde Chevy

Campus området

Første dag gik med at aklimatisere, pakke ud, og køre lidt rundt i byen, men tirsdag morgen pakkede jeg arbejdstasken og gik hen til min kommende arbejdsplads, The Natural Learning Initiative (NLI) på North Carolina State University. NLI deler et stort men lyst kælderrum med flere andre mindre forskningsenheder, men NLI er dog klart den største. Robin Moore oprettede enheden for ti år siden i et forsøg på at kombinere forskning og undervisning med konsulentvirksomhed. Missionen må siges at være lykkedes for ham. NLI består af en forskningsenhed og en designenhed. I forskningsteamet sidder selvfølgelig Robin selv, Nilda

Cosco, landskabsarkitekt Brad Bieber, samt landskabsarkitekt og PhD studerende Adina Cox. Designenheden tager sig af konsulentopgaverne i samarbejde med Robin. Her sidder Shweta Nanekar (landskabsarkitekt) samt tre landskabsarkitektstuderende, der var ansat på timebasis. Én dag om ugen kom Tom Danninger, som lavede databehandling i GIS, udviklede nye GIS applikationer mv. Jeg fik et hjørnebord ved siden af Tom og Adina hvilket var perfekt i forhold til at kunne diskutere PhD relaterede emner med Adina og GIS spørgsmål med Tom.

Shweta Nanekar og jeg på kontoret

Frokostpause med Nilda Cosco og Brad Bieber

Alle var meget imødekommende og var glade for mit besøg. Jeg fandt dog hurtigt ud af hvor travlt der også var. Om fredagen i sammen uge skulle de f.eks. afholde deres årlige Growing in Place konference der handlede om familievenlig byudvikling. Jeg deltog naturligvis også i konferencen, som blev afholdt på Marbles Kids Museum - byens børnemuseum. Børnemuseer er efterhånden et udbredt fænomen i USA og kan bedst beskrives som indendørs legelande, hvor børn kan prøve at lege brandmand, købmand, nyhedsoplæser osv., hvilket sker i dertil indrettede små universer. Formålet er at børnene lærer så meget som muligt om den virkelige verden, imens de leger, hvilket er en udbredt pædagogisk tankegang i USA. Konferencen havde oplægsholdere fra forskellige dele af landet. Den første var Robin selv, der viste flere danske og skandinaviske eksempler på familievenlige udendørs miljøer. At lige præcis han kigger mod Skandinavien er ikke så overraskende, da han oprindeligt er fra Storbritannien og har været involveret i IPA (The International Play Association, der blev stiftet i Danmark i 60'erne) i mange år. Næste oplægsholder, Dee Merriam, gav en skræmmende gennemgang af udviklingen i USA gennem de sidste 50 år, både omkring fedmeepidemien, nedgangen i fysisk aktivitet som følge af den øgede bilisme osv. Hun bad alle dem, der selv havde cyklet eller gået til skole som børn om at rejse sig, hvilket de fleste i salen gjorde. Derefter bad hun alle dem, der i dag havde børn eller børnebørn der gik eller cyklede til skole om at blive stående – vi var kun en håndfuld der ikke satte os ned! Det er jo almindeligt kendt, at udviklingen i Danmark følger udviklingen i USA med nogle års forsinkelse, men forhåbentlig er der ved at komme så meget fokus på disse problemer herhjemme, så vi ikke på samme måde havner i det røde felt, som det er sket i USA.

Tredje oplægsholder var Tim Beatley, professor ved School of Architecture, Virginia University. Jeg var tæt på at få kaffen galt i halsen, da han viste sin allerførste slide, som var et billede af Klaus Bondam! Beatley henviste til Bondam, for at fortælle om Københavns visioner og mål for at blive en bæredygtig by ved bl.a. at fremme cyklismen yderligere vha. f.eks. den grønne cykelrute. Da jeg efterfølgende talte med Beatley, kunne jeg så fortælle ham at Bondam ikke længere var Teknik- og Miljøborgmester, men oplevelsen illustrerer meget godt, at det var temmelig uberettiget af flere politikere og medier at kritisere Bondam for de mange udlandsrejser, for København har på den måde faktisk fået et stærkt brand ude i verden.

Dagene på universitetet gik med at arbejde videre på mit projekt (forberede mit spørgeskema, arbejde på færdiggørelsen af en videnskabelig artikel, samt tre videnblade). Derudover fulgte jeg begge de fag som Robin og Nilda underviste i; hhv. Human Use of the Urban Landscape og Introduction to Environment and Behavior for Designers. Karakteristisk for begge kurser var brugen af de samme metoder som hos NLI. Dvs. at alle de studerendes projekter gjorde brug af f.eks. Behaviour Mapping og spørgeskemaer uden dog at være lige så avancerede som hos NLI. Det var vigtigt at alle projektforslag på den måde var underbygget af de studerendes forudgående semividenskabelige undersøgelser af deres projektområder. En meget interessant indgangsvinkel der gjorde, at forslagene ikke udelukkende var baseret på æstetiske skøn og landskabsanalyser, men også var forankrede i en viden om brugen af stedet. Jeg fulgte kurserne med interesse, da det var en rigtig god måde at få et indblik i Robin og Nildas viden og metoder på. Jeg blev også ofte spurgt til forholdene i Danmark og Skandinavien og kunne på den måde bidrage til en perspektivering af tingene. Endvidere var jeg intern censor på Nildas kursus ved de studerendes eksamen.

I slutningen af april gik jeg i gang med min spørgeskemaundersøgelse. Jeg havde udvalgt to legepladser - den ene havde Robin lavet for ti år siden, mens den anden åbnede sidste år og var designet af et lokalt landskabsarkitektfirma. De var meget forskellige både i forhold til deres måde at bruge landskabet på, samt i valg af redskaber. Planen var at supplere spørgeskemaerne med interviews men det viste sig hurtigt at de to metoder ikke fungerede godt sammen. Selvom stort set alle adspurgte takkede ja til at udfylde spørgeskemaet, var det dog uden tvivl en stressfaktor for mange, da de samtidig skulle hjælpe eller holde øje med deres børn. Derfor var det ikke optimalt at skulle følge op med et interview, og jeg havde i stedet brug for at supplere min dataindsamling på anden vis, så jeg kunne få et bedre kendskab til brugerne og deres adfærd.

Da jeg i forvejen var i gang med at lære Behaviour Mapping, besluttede jeg mig for at supplere undersøgelsen med et observationsstudie. Det gjorde dog at jeg blev en smule tidspresset til sidst, særligt fordi vejret, der ellers havde været varmt og sommeragtigt siden 14 dage efter vores ankomst, de sidste par uger ændrede sig til voldsomme tordenskyll, der gjorde enhver form for dataindsamling umulig. Jeg nåede dog at få alle data i hus inden vi tog videre.

Robin Moores Kids Together Park - case 1

Nyligt etablerede Walnut Street Park - case 2

Det vigtigste udbytte fra mit ophold var at få et indgående kendskab til Behaviour Mapping. Behaviour Mapping er en meget systematisk observationsmetode. Den er ikke i sig selv ny, men er til gengæld blevet mere avanceret gennem det seneste årti som følge af den teknologiske udvikling. Hvor metoden tidligere blev brugt som et redskab til at kunne give et overblik over f.eks. hvor og hvor mange der legede på en skoles udeareal, deres alder og køn, så kan man i dag få langt mere detaljerede og informationsrige observationer vha. håndholdte anordninger såsom Pda'er og Ipods. I et database program kan man således på 30 sekunder indtaste observationer som i mit tilfælde bl.a. var køn, alder, fysisk aktivitets niveau, legetype, social sammenhæng, kontakt med naturlige eller præfabrikerede elementer, voksen kontakt, adfærd og skygge. Alle disse oplysninger kan linkes til et punkt på et kort, hvorved det er muligt at se sammenhænge mellem det fysiske miljø og brugernes adfærd. Hele efterbehandlingen foregår i GIS. En svaghed ved denne meget systematiske observationsmetode er, at den kun viser et øjebliksbillede og ikke siger så meget om sammenhænge og tidsforløb. Derfor er det vigtigt at supplere med mere kvalitative observationer. NLI bruger metoden til at undersøge forskellige fysiske miljøer forud for en ændring for at afdække evt. problematiske områder. Det er dog i lige så høj grad et vigtigt redskab for dem i forbindelse med evalueringer af de udførte projekter for at kunne se, om ændringerne har virket efter hensigten. Rigtig mange af deres forskningsprojekter foregår i daginstitutioner med fokus på både at give børn bedre udemiljøer, men også at fremme deres fysiske aktivitetsniveau – som nævnt tidligere et meget vigtigt fokuspunkt overalt i USA for tiden.

Det var nogle intense men lærerige måneder i North Carolina og planen er at holde kontakten bl.a. ved at skrive en artikel sammen med Robin og Nilda på baggrund af de data, jeg indsamlede derovre kombineret med de data, jeg nu er i gang med at indsamle i København. Da opholdet sluttede tog vi på ferie længere nordpå. Vi lagde ud i New York City og ud over det man nu skal se som førstegangsbesøgende, besøgte vi også flere nye parklegepladser hvor Robin har fungeret som rådgiver for landskabsarkitekt Michael Van Valkenburgh. Den ene, Teardrop Park, ligger i Lower Manhattan og er en lille park omgivet af boligblokke.

Det særlige ved parken er, at den trods sin beskedne størrelse indeholder mange forskellige rum og muligheder, da der er indarbejdet nogle voldsomme terrænforskelle. Terrænet optages bl.a. af en klippevæg opbygget af skifer, ned ad hvilken der løber rindende vand. I frostvejr omdanner den sig til en smuk isskulptur. Terrænet udnyttes også til en lang rutsjebane og til legemuligheder i forskellige niveauer. Den anden legeplads er en del af et stort igangværende parkprojekt, Brooklyn Bridge Park, langs East River på Brooklyn siden. Sidstnævnte legeplads bestod af fire små 'landsbyer' med hver deres tema: Gyngedalen, Rutsjebjerget, Vandlandsbyen og Sandlandsbyen. Legepladserne gav udtryk for en holdning om at udfordre børnene og ikke pakke dem ind i vat. Således var der både gummi-asfalt og granitsten på det meget stejle rutsjebjerg. Det gav en motorisk udfordrende adgangsvej for større børn, mens der også var en mere almindelig men stadig stejl trappe til mindre børn. Der var i det hele taget arbejdet med terrænet på spændende måder – særligt gyngedalen var et nytænkende eksempel på hvordan landskab og redskab kan integreres og give nye muligheder. Desuden var der en fantastisk udsigt til Manhattans skyline, hvilket især gav de voksne brugere en ekstra oplevelse.

Teardrop Park - rutsjebane

Brooklyn Bridge Park - Gyngedalen

Vel hjemme igen kan hele familien nu se tilbage på mange spændende og inspirerende oplevelser 'over there', men det er bestemt også rart at være hjemme igen. Særligt de første uger kunne man føle sig helt høj, når man endelig sad på sin cykel igen og kørte igennem København på en smuk sommeraften. Så forstår man godt, at der er så mange, der gerne vil lade sig inspirere af byens visioner og unikke bymiljø. Mange tak for det økonomiske bidrag, der muliggjorde opholdet.

Anne Dahl Refshauge

København, august 2010